

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu har jeg jo tidligere på dagen citeret fra en udmærket bog, udgivet af hr. Uffe Ellemann-Jensen, hvor den tidligere udenrigsminister netop finder det rigtigt at pirre den dårlige samvittighed og derfor også argumenterer for et højere dansk niveau.

Jeg har faktisk også tidligere på dagen henvist til, at det i forbindelse med rådsmødet, regeringsledermødet i Göteborg, jo blev aftalt, at man skulle arbejde sig op på 0,7 pct. på europæisk plan.

Men jeg kan jo spørge hr. Bendt Bendtsen, om den erklæring og den målsætning ikke er dukket op i de konservative eksperters hænder endnu.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bendt Bendtsen og derefter hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Vi er meget, meget glade for, at Socialdemokratiets ordfører beskæftiger sig med det her. Vi har faktisk i Europaudvalget bedt statsministeren om at fremføre det her under topmødet. Det fik vi ikke så meget held med, men hvis man vil arbejde videre med at få de andre op på 0,7 pct., så er det jo flot.

Så er det utroligt, at på fru Lene Espersens hjemmeside kan man gå ind og læse en artikel. Nu vil jeg også gerne have lov til at citere hende. Vi har flere, vi kan citere i den konservative folketingsgruppe. Hun skriver:

»Sidste forår fremlagde Verdensbanken en rapport, som bistandsorganisationerne siden da har gjort deres bedste for at fortrænge. Verdensbanken erkendte nemlig, at bistanden i Afrika ofte spildes. Rapporten var udarbejdet i samarbejde med FN og afrikanske udviklingsorganisationer. Den slår fast, at mennesker syd for Sahara i dag lever i endnu dårligere vilkår, end de gjorde i 1960'erne, da de fleste lande blev uafhængige.«

Se, det var et lille, kort citat.

Nu bruger vi finanslovdrøftelserne, vi bruger åbningsdebatten på den her artikel. Jeg synes efterhånden, det kunne være smartere, hvis man læste den.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Begivenhederne den 11. september har ændret hele den globale sikkerhedspolitik, og jeg er helt enig med statsministeren i, at det også nødvendiggør en dansk diskussion om de nye udfordringer.

Vi er alle sammen enige om, at terroraktionen var forfærdelig, og at den internationale terrorisme skal bekæmpes. Jeg tror også, der er enighed om, at det er nødvendigt med en bred vifte af tiltag.

Er det så også illusorisk at tro på, at terrorismen kan bekæmpes med militære midler alene? Meget tyder på, at USA er tæt på et militært angreb på Afghanistan og bin Laden. Vi kan så håbe på, at der ikke bliver civile ofre, og at den militære aktion ikke kommer til at underminere den globale alliance imod terrorismen, som det faktisk er lykkedes at bygge op.

I hele den her diskussion har SF manet til besindighed. Den amerikanske vrede er forståeligt nok enorm, men hvis vrede og hævnøst bliver bestemmende for den efterfølgende reaktion, går det galt. USA balancerer på en knivsæg i forhold til den muslimske verden. Unødvendig krigsførelse kan føre til det, som bin Laden i virkeligheden ønsker, en kamp mellem religioner og mellem civilisationer.

Jeg fornemmer også på statsministerens tale i tirsdags, at regeringen deler denne tilgang.

Et af problemerne med terrorismen og terrorismen som fjende er, at vi kun har et begrænset kendskab til fjenden. De mænd, der stod bag den forfærdelige terroraktion den 11. september, fungerede som ganske almindelige mennesker i USA. De gik på arbejde, de arbejdede med deres djævelske aktion i det skjulte og var i stand til at løbe om hjørner med verdens stærkeste efterretningsvæsen. Ingen overhovedet havde forudannelser om, at denne den mest spektakulære terroraktion i historien var på vej.

Det er derfor også grotesk, når man hører danske politikere sammenkæde terrortruslen med de danske asylregler og den danske udlændingepolitik. Hvis folk fra bin Ladens Al Qaidanetværk vil arbejde her i Danmark, kan ingen nok så kraftig opstramning af den danske udlændingelovgivning forhindre dette. De vil komme hertil, de vil formentlig kunne komme hertil på de greencards, som de borgerlige partier og arbejdsgiverne er så optaget af skal gennemføres. De vil i hvert fald under alle omstændigheder kunne komme til det danske samfund, hvis de vil. Og det er derfor rendyrket – und-